

Sygn. akt V KK 193/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **A. J.**

skazanego z art. 200 § 1 k.k. w zb. z art. 200a § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),

w dniu 18 maja 2022 r.

kasacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 30 września 2021 r., sygn. akt V Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 18 maja 2021 r., sygn. akt II K [...],

### **postanowił:**

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.**

### UZASADNIENIE

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z 30 września 2021 r. – którym, po rozpoznaniu apelacji obrońcy, utrzymano w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G. z 18 maja 2021 r. skazujący A. J. na karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekający wobec niego obligatoryjny zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną i zakaz zajmowania określonych stanowisk, a nadto orzekający na rzecz pokrzywdzonej zadośćuczynienie w kwocie 10 000 zł za dokonanie w okresie od 1 czerwca do 2 grudnia 2019 r. przestępstwa określonego

w art. 200 § 1 k.k. w zb. z art. 200a § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. – złożył obrońca. Podnosząc dwa zarzuty rażącego i mogącego mieć istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia prawa procesowego, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. oraz art. 433 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., zażądał wydania rozstrzygnięcia kasatoryjnego.

Prokurator Rejonowy w G. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Skarżący, powtarzając w znaczącym zakresie wywody apelacyjne, skoncentrował się na negowaniu dokonanej przez Sąd pierwszej instancji i zaakceptowanej przez Sąd odwoławczy oceny zeznań małoletniej G. T.. Tak skonstruowana kasacja stanowiła w istocie próbę skłonienia Sądu Najwyższego do wejścia w rolę organu odwoławczego, realizującego funkcję swoistej „trzeciej instancji”. Podejście autora kasacji spotkało się z trafną i wszechstronną krytyką prokuratora, której powtarzanie byłoby postąpieniem zbytecznym, a więc w jakimś sensie nieracjonalnym.

Warto w tym miejscu odnotować, że przy ustalaniu sprawstwa i winy skazanego nie korzystano jedynie z relacji ofiary. Dość wspomnieć tu o opinii ginekologicznej i treści korespondencji pomiędzy A. J. a pokrzywdzoną.

W tym stanie rzeczy, stwierdzając, że Sąd odwoławczy należycie wywiązał się z ciężących na nim obowiązków w zakresie kontroli instancyjnej i że tym samym nie mogło być mowy o zaistnieniu podstawy kasacyjnej z art. 523 § 1 k.p.k. w postaci rażącego i mogącego mieć istotny wpływ na treść wyroku naruszenia prawa, Sąd Najwyższy oddalił kasację w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k. O kosztach sądowych za postępowanie kasacyjne orzeczono po myśli art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.